धीयमानः,	धाय्यमानः,	दिधीष्यमाणः,	देधीय्यमानः ;
धयः,	धायः,	दिधीषः,	देधीयः ;
धेतुम्,	धाययितुम्,	दिधीषितुम्,	देधीयितुम् ;
धीतिः,	धायना,	दिधीषा,	देधीया ;
धयनम्,	धायनम्,	दिधीषणम्,	देधीयनम् ;
धीत्वा,	धाययित्वा,	दिधीषित्वा,	देधीयित्वा ;
प्रधीय,	प्रधाय्य,	प्रदिधीष्य,	प्रदेधीय्य ;
धायम् २, धीत्वा २,	धायम् २, धाययित्वा २,	दिधीषम् २, दिधीषित्वा २,	देधीयम् २ ; देधीयित्वा २.

(902) "धुक्ष सन्दीपनक्लेशनजीवनेषु"

(I-भ्वादिः-602. सक. सेट्. आत्म.)

धुक्षकः-क्षिका, धुक्षकः-क्षिका, दुधुक्षिषकः-षिका, दोधुक्षकः-क्षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकधिक्षतिवत् (898) ज्ञेयानि। [A]सन्धुक्षमाणः।

(903) "धुञ् कम्पने" (V-स्वादिः-1255. सक. अनि. उभ.) [अ]

'धूनयति धवति धवते धुनोति धुनुते धुनाति च धुनीते।
धूनोति धूनुते स्युः पदानि कम्पे, विधूनने धुवति॥'

(श्लो. 26) इति देवः।

धावकः-विका, धावकः-विका, [1]दुधूषकः-षिका, [2]धूयकः-यिका ;

---

1. सन्नन्ताण्ण्वुलि, झलादेः सनः कित्त्वात्, गुणनिषेधः, 'अज्झनगमाम्—' (6-4-16) इति दीर्घः। एवं सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया बोध्या।
2. यङन्ताण्ण्वुलि, 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः। अभ्यासे गुणः। यङन्ते सर्वत्रैवं प्रक्रिया।

[अ] 'धूञ् कम्पने' इति अत्रैव (स्वादावेव) दीर्घान्तं क्षीरस्वामिप्रभृतयः पठन्ति। तस्य च ण्यन्ते नुगागमे धूनयतीत्यादिरूपं प्रदर्शयन्ति। स च दीर्घान्तो धातुः सेट्। 'ऊर्ध्वं धूनोति वायुर्विधूतशवशिरःश्रेणिकुञ्जेषु—' (मालतीमाधवे 5-4) इति, 'धूनोति चम्पकवनानि—' (कविरहस्ये) इति च प्रयोगदर्शनात् सोऽप्यस्तीति ज्ञायते। अत्र ह्रस्वान्तपाठमादृत्य रूपाणि विलिखितानि। दीर्घान्तस्य तु यथाक्रममुत्तरत्र लेखनमादृतम्।

A. 'सन्धुक्षमाणमरिधिक्षकमूष्मजालं संवृक्ष्यवेदमतशिक्षकभिक्षुगम्यम्।'
धा. का. 1. 77.